

مطالعه نهشته‌های آنیزین پسین در برش‌های کال انگور و کال غالک واقع در پنجره تکتونیکی آق دربند (شمال شرق ایران)

محسن لیاقت^{(۱)*}، محمدحسین آدابی^۲، محمد قویدل سیوکی^۳ و بهروز آریافر^۴

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد رسوب‌شناسی و سنگ‌شناسی رسوبی گروه زمین‌شناسی، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی تهران

۲. استاد گروه زمین‌شناسی، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی تهران

۳. استاد انسیتو مهندسی نفت، دانشکده فنی دانشگاه تهران

۴. کارشناس ارشد چینه‌شناسی و فسیل‌شناسی - مدیریت اکتشاف شرکت ملی نفت ایران

تاریخ دریافت: ۹۲/۸/۶

تاریخ پذیرش: ۹۳/۷/۲۲

چکیده

پیش روی کوتاه مدت آب دریا در دوران آنیزین پسین با فراوانی فسیل‌ها در پنجره تکتونیکی آق دربند واقع در شرق حوضه رسوبی کپه داغ، نشان دهنده گذر تدریجی از دوران اسکیتین پسین (معرف سازند سفیدکوه) به رسوبات آتشفسانی و لکانی کلاستی سازند سینا می‌باشد. این رسوبات تحت عنوان سازند نظرکرده، دومین سازند از رخساره استثنایی تریاس واقع در پنجره تکتونیکی آق دربند در شمال شرق ایران رخنمون داشته و از لحاظ سنگ‌شناسی متشكل از یک واحد سنگی کربناته و آذرآواری است که در ستون چینه‌شناسی، از قاعده به طرف راس سازند، شامل سنگ آهک با شیل و مارن‌های ماسه‌ای - سیلتی توف‌دار و در بخش زیرین آهک‌های نودولار با میان‌لایه‌های ماسه‌سنگ، شیل و مارن توف‌دار است. مطالعات پتروگرافی، چینه‌نگاری سکانسی، تعیین ریزرخساره‌ها و محیط‌های رسوبی این سازند در دو برش کال انگور و کال غالک انجام شد. وجود افق‌هایی از رسوبات کربناته با مواد آذرآواری ناشی از فعالیت هم‌زمان آتشفسانها در صفحه توران، در یک حوضه پیش‌کمانی^۱ در زمان تشکیل رسوبات در این سازند می‌باشد. ریزرخساره‌های مطالعه شده در این سازند به محیط لاگون تا دریای باز تعلق داشته که نوسانات سطح آب دریا منجر به تشکیل یک سکانس رسوبی رده ۳ در آن شده است. فرآیندهای دیاژنزی مطالعه شده در این سازند همچون تشکیل سیمان رورشی^۲، هماتیتی شدن، شکستگی‌ها، انحلال و جانشینی پوسته فسیل‌ها در شناسایی تغییرات صورت گرفته پس از رسوب‌گذاری و گاه‌ها تشخیص مرز سکانسی موثر می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: سازند نظرکرده، محیط‌های رسوبی، چینه‌نگاری سکانسی، دیاژنز، آق دربند

مقدمه

بالایی برخوردار می‌باشد (Alavi et al., 1997; Zanchii et al., 2013

پنجره تکتونیکی آق دربند واقع در لبه جنوبی صفحه توران در شمال شرق ایران (Sengor, 1984; Sengor and Atayman, 2009)، از رخساره ویژه‌ای مربوط به اوخر پالئوزویک تا تریاس

* نویسنده مرتبط Liaghat.mohsen@yahoo.com

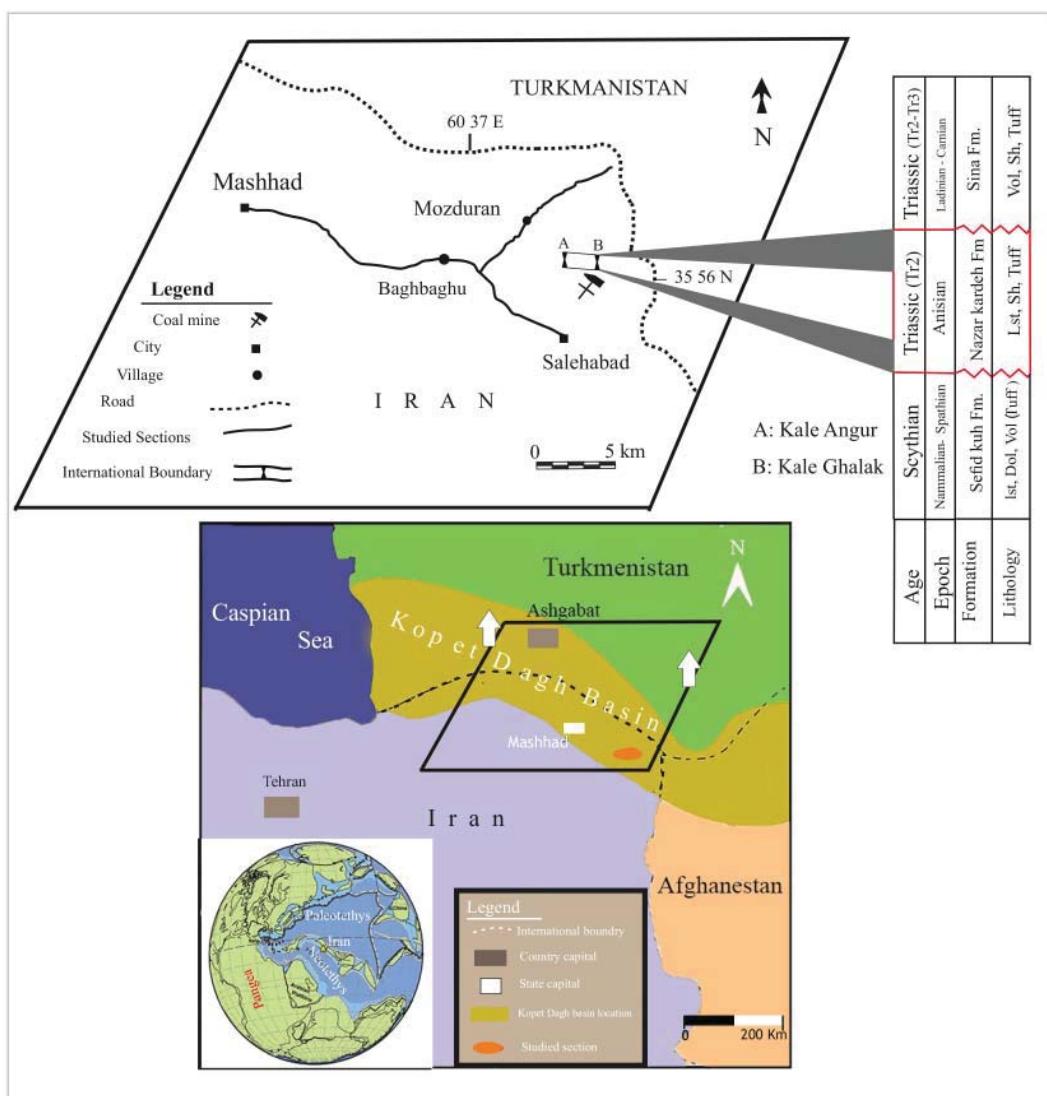
1. Fore arc basin
2. Overgrowth rim

انجام شد (شکل ۱) که از جاده مشهد به سمت شهر مزدوران و از جاده خاکی به سمت روتاستی بگفو قابل دسترسی می‌باشد. این نظر موقعیت چینه‌شناسی، این سازند با دگرگشی در مرز تحاتی و فوقانی، به ترتیب به سازندهای سفیدکوه و سینا ختم می‌شود. تغییر ریزرساره‌ها، وجود رسوبات آواری همچون برش و توف در برخی از چینه‌های این سازند، نبود رسوبات این سازند در تمام حوضه رسوبی مانند برش‌های چینه‌شناسی کال فقیر و کال عنابه به واسطه تغییرات تکتونیکی و نوسانات جهانی سطح آب دریا (لیاقت، ۱۳۹۱)، فرصتی برای مطالعه رسوبات این بخش از شمال شرق ایران در غالب چینه‌نگاری سکانسی و محیط رسوبی را فراهم نمود.

روش مطالعه

دو برش چینه‌شناسی کال انگور و کال غالک از سازند نظرکرده به فاصله تقریبی ۳ کیلومتر در پنجره آق دریند مورد مطالعه قرار گرفت (شکل ۱). به منظور تجزیه و تحلیل رخساره‌های رسوبی

این حوضه تحت عنوان سازند نظرکرده شناخته شده که در پنجره تکتونیکی آق دریند دومین سازند از گروه آق دریند (Baud and Brandner, 1991) بوده و به سبب مطالعه پیشین شناخته می‌شود (جوانبخت و همکاران، ۱۳۸۶؛ Ruttner, 1979؛ Afshar-Harb, 1984؛ Alavi et al., 1991a and b, 1993؛ Stocklin, 1974؛ ۱۹۹۷). سازند نظرکرده همراه با سازند کربناتی سفیدکوه، حاکی از انحصاری بودن رخساره‌ای تریاس زیرین و میانی بوده که مستقل بودن حوضه رسوبی آن‌ها از حوضه رسوبی کوه داغ است (افشار حرب، ۱۳۷۳؛ درویش‌زاده، ۱۳۸۸). با تکیه بر جایگاه تکتونیکی این سازند در پنجره آق دریند، تجزیه و تحلیل نهشته‌های تریاس میانی علاوه بر شناخت هر چه بیشتر شرایط محیطی حاکم بر این بخش از حوضه تیس کهن، بازسازی اقلیم، جغرافیای دیرینه، و نیز نوسانات سطح آب دریا در دوران آنیزین را به‌دبیل دارد (لیاقت، ۱۳۹۱). این مطالعه در غالب دو برش سطح اراضی کال انگور و کال غالک به ترتیب با ضخامت‌های ۴۰ و ۲۵ متر در مختصات جغرافیایی $^{\circ}S\ 60^{\circ}\ 40'$ – $S\ 60^{\circ}\ 53'$ و $N\ 36^{\circ}\ 00'$ – $N\ 35^{\circ}\ 55'$ و

شکل ۱. موقعیت جغرافیایی و راههای دسترسی به منطقه مورد مطالعه: اقتباس از نقشه Berberian and King (1981) با تغییرات.

دولومیتی سازند الیکا در البرز و بخش‌های میانی سازند دولومیتی خانه‌کت در زاگرس می‌دانند (آقاباتی، ۱۳۸۸). فراوانی اسفنج‌ها و سوزن‌های اسفنج، با توجه به قرار گیری آن‌ها به‌دبیل رسوبات مناطق کم عمق‌تر و نزدیکی آن‌ها با سطح حداقل غرقابی (mfs) و نیز فسیل‌های اکینودرم در برخی از لایه‌های رسوبی این سازند شواهد مناسبی در تفکیک و شناسایی دسته رخساره تراز پیشروی آب دریا (TST) به‌شمار می‌آیند.

رخساره‌ها و محیط‌های رسوبی

تلفیق نتایج حاصل از مطالعات صحرایی همچون مشخصات سنگ‌شناسی، محتوای فسیلی، فرم هندسی، ماهیت سطوح چینه‌ها، وضعیت رخساره‌ها در جهت قائم، همراه با مطالعات آزمایشگاهی مقاطع نازک و مقایسه با رخساره‌های استاندارد و Einsele, 2010; Miall, 2000) ارائه شده از مناطق مختلف (and 2010)، ریز-رخساره‌ها و مجموعه‌های رخساره‌ای مربوط به هریک از کمریندهای رخساره‌ای در این سازند تفکیک، و با مدل رمپ کربناته (RMF) (ارائه شده توسط Flugel (2010) مورد انطباق قرار گرفت (لیاقت، ۱۳۹۱). در مجموع مطالعه پتروگرافی، منجر به شناخت ۱۲ ریزرخساره کربناته و ۳ پتروفاسیس آواری و آذراًواری، در ۳ کمریند رخساره‌ای لاغون (L)، سدی (S) و دریای باز (O) شد (شکل ۲). براساس ریزرخساره‌های موجود و روند تغییرات آن‌ها، این سازند در یک حوضه پیش‌کمانی (قائمی، ۱۳۸۳) با مشخصه رمپ هم‌شیب کربناته با رسوبات شیلی، آذراًواری و برش‌های آتشفسانی وارد شده به صورت مقطعی به حوضه رسوبی این سازند در زمان تشکیل می‌باشد (لیاقت، ۱۳۹۱). در ادامه کمریندهای رخساره‌ای، ریزرخساره‌ها و رخساره‌های آواری شناسایی شده در این سازند، توضیح داده می‌شوند.

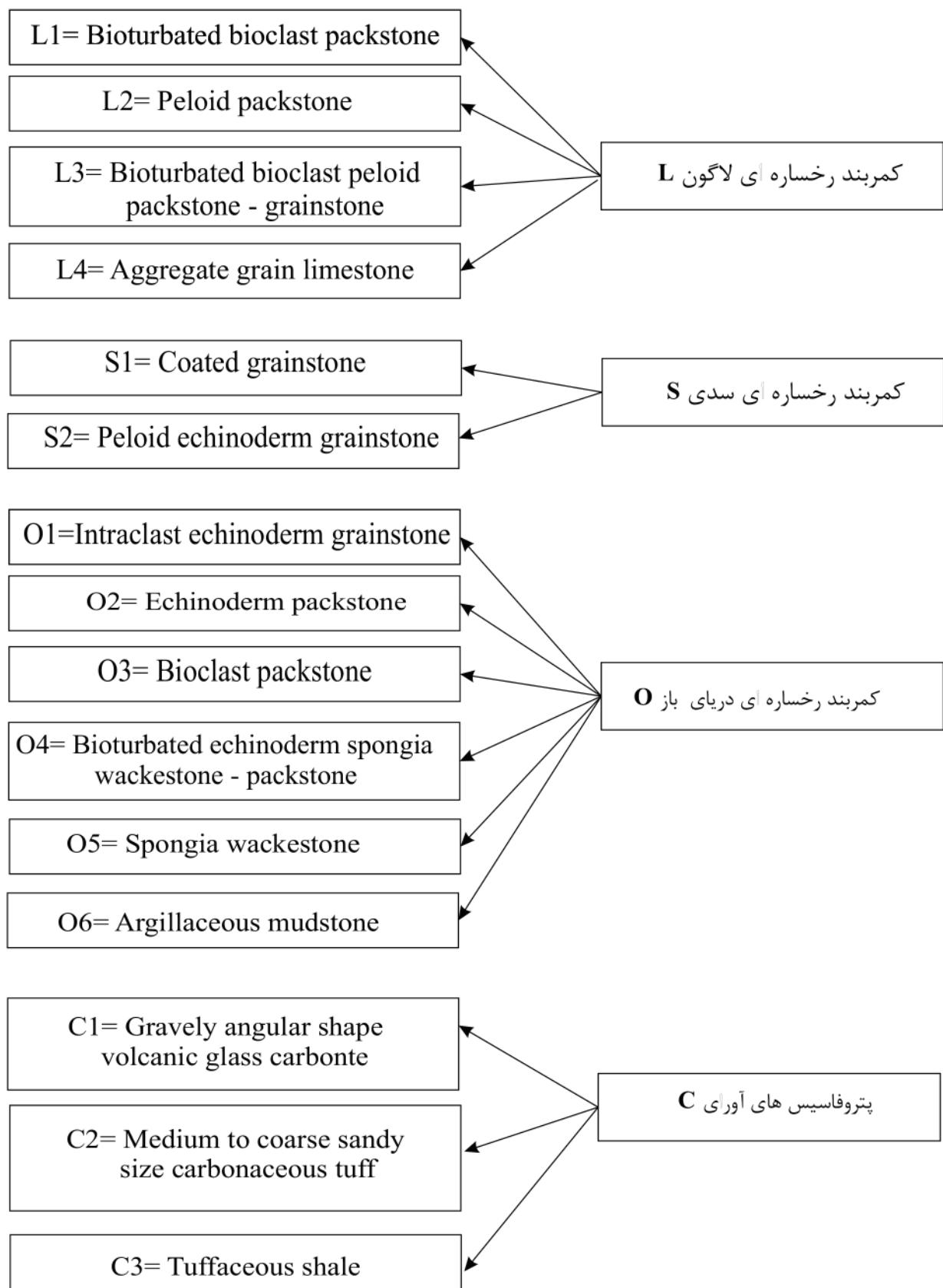
گروه L - کمریند رخساره‌ای لاغون

L1 - بیوکلاست پکستون همراه با بههم ریختگی ذیستی رسوبات واقع در این ریزرخساره به‌طور بارزی دارای آثار به هم ریختگی ذیستی شدید، می‌باشند. بیشترین موجودات این ریزرخساره، شکم‌پیان و فرامینیفرها و نیز فسیل سفالوپودا (آمونیت) ساکن دریای باز با فراوانی کمتر می‌باشند که به‌واسطه جریان آب به این قسمت وارد شده‌اند (شکل ۳-۳). وجود به هم ریختگی ذیستی موجب بهم خوردگی بافت اصلی و تغییر تخلخل و تراوایی در رسوبات بهم ریخته شده و در نتیجه بیشتر بودن پدیده سیمانی شدن نسبت به دیگر بخش‌ها را به‌دبیل داشته است. انحلال پوسته بیوکلاست‌ها به خصوص شکم پیان ناشی از جنس آراغونیتی و کلسیت با منیزیم بالای پوسته آن‌ها (Farry, 2007 and Van Hassel, 2007) و میکریتی شدن پیرامون خرددهای اکینودرم دیگر فرآیندهای دیاژنر موجود در رسوبات این بخش می‌باشند. این ریزرخساره منطبق با RMF ۲۰ مدل رخساره‌ای رمپ Flugel است.

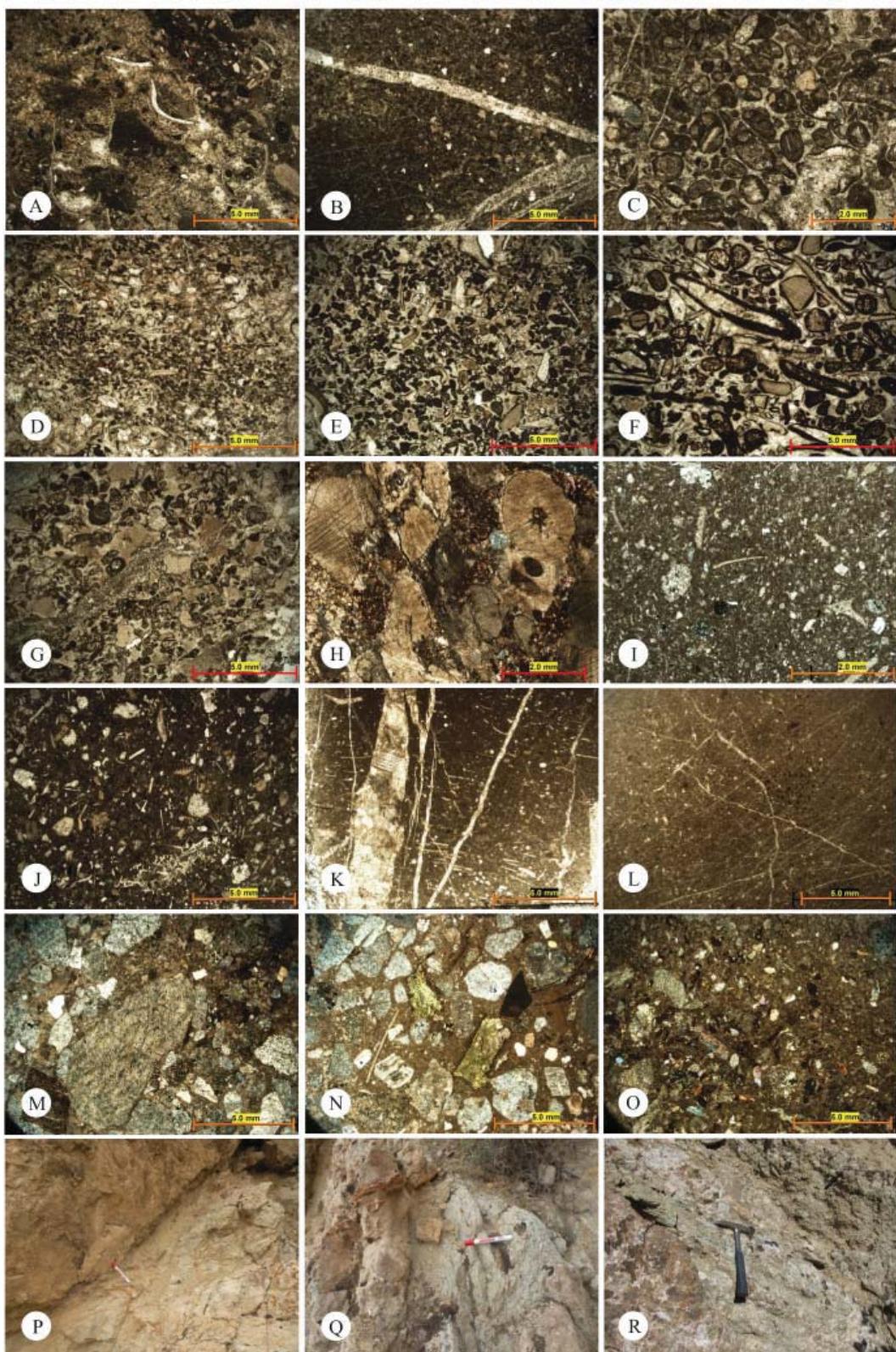
سعی شد تا در پیمایش‌های صحرایی از ساختمان‌های رسوبی، ویژگی‌های هندسی، سنگ‌شناختی و تغییرات جانبی و عمودی نهشتۀ‌های رسوبی (Selly, 2013)، برداشت کاملی صورت گیرد. از ۳۶ نمونه سنگی مربوط به توالی‌های رسوبی، ۱۰ نمونه از برش کال غالک و ۲۶ نمونه سنگی از برش کال انگور به‌روش نمونه‌برداری انتخابی (Tucker, 2011) برداشت شد و مقاطع نازک سنگی تهیه و مورد بررسی میکروسکوپی قرار گرفتند. مقاطع نازک توسط محلول آلیزارین قرمز رنگ (Red-S) به‌منظور تشخیص کانی کلسیت از دولومیت و فروسیانید پتانسیم جهت شناخت محیط احیایی از اکسیدان بر اساس درصد آهن، به روش Dickson (1966) رنگ‌آمیزی شدند. تفکیک، دسته‌بندی و مطالعه روند تغییر ریزرخساره‌های کربناته به روش Flugel (2010) و در نامگذاری ریز رخساره‌های کربناته و رخساره‌های آواری موجود به ترتیب از تقسیم‌بندی Folk (1959) و Dunham (1962) استفاده شد. ریزرخساره‌های شناسایی شده که براساس قانون والتر در زمان رسوبگذاری به صورت افقی در یک محیط رسوبی در کنار یکدیگر تشکیل می‌شوند (Tucker and Wright, 2009)، در توالی ستون چینه‌شناسی به‌منظور ارائه مدل رسوبی و نیز مطالعه نوسانات سطح آب دریا استفاده شدند. براساس تغییر فراوانی فسیل‌ها، تغییر جنس لایه‌های رسوبی و با توجه به مطالعات صحرایی، دسته رخساره‌ها و مرزهای سکانسی شناسایی و بر اساس مدل‌های Tucker et al., (1993) تفسیر شدند. تلفیق نتایج به دست آمده از پیمایش‌های صحرایی و مطالعات آزمایشگاهی در برش‌های مذکور منجر به شناسایی و توصیف رخساره‌های اصلی کربناته و آواری و ارائه مدل رسوبی برای این سازند شد.

چینه‌شناسی سازند نظر کرد

مطالعات صحرایی در دو برش از سازند نظر کرده، وجود ناپیوستگی در قاعده این سازند با سازند سفیدکوه و دگرگشیبی در راس با سازند سینا را نشان می‌دهد (لیاقت، ۱۳۹۱). از نظر سنگ‌شناسی، این سازند از سنگ آهک متوسط تا ضخیم لایه که در قاعده آهک بشی شده با سیمان‌های کلسیتی، همراه با افق‌های نازکی از رسوبات آتشفسانی، ماسه‌سنگ، شیل و سیلتیتون‌های توفی سبز رنگ در بین طبقات سنگ آهکی ناشی از فعالیت‌های آتشفسانی در صفحه توران و انتقال این مواد به حوضه رسوبی در زمان تشکیل وجود داشته (Garzanti and Gaetani, 2002)، که به تدریج به سمت بخش‌های فوکانی ستون چینه‌شناسی در این سازند بر ضخامت لایه‌های آهکی افزوده می‌شود. با توجه به وجود لایه‌های غنی از آمونیت در چینه‌های واقع شده در بخش فوکانی این سازند (لیاقت، ۱۳۹۱) و بر اساس مطالعات Krystyn and Tatzreiter (1991) این سازند به دوران آنیزین پسین (آگیتائین/اسپاتین) نسبت داده شده است. مقایسه این سازند با توالی‌های رسوبی از لحاظ محیط رسوبی و ریزرخساره‌های موجود تریاپس میانی سایر نقاط ایران متفاوت بوده و از لحاظ سنی آن را معادل بخش‌های پایینی سازند دولومیتی شتری در ایران مرکزی، بخش

شکل ۲. فلوچارت کلی کمربند‌های رخساره‌ای و ریزرخساره‌ها در سازند نظر کرد.

شکل ۳. ریز رخساره‌ها و پتروفاسیس‌های مطالعه شده در سازند نظر کرده شامل: (A) بیوکلاست پکستون همراه با بهم ریختگی زیستی، (B) پلووید پکستون، (C) دانه‌های مجتمع آهکی، (D) بیوکلاست پلووید پکستون تا گرینستون دارای بهم ریختگی زیستی، (E) گرینستون با آلوکم‌های پوشش دار، (F) پلووید اکینودرم گرینستون، (G) یتراتکست اکینودرم گرینستون، (H) اکینودرم پکستون، (I) بیوکلاست پکستون، (J) اکینوردم اسفنج وکستون - پکستون با بهم ریختگی زیستی، (K) وکستون اسفنج دار، (L) گل سنگ رسی، (M) پتروفاسیس شیشه آتشفسانی در اندازه گراول و شکل زاویدار، (N) توف کربناته با ذراتی در اندازه متوسط تا درشت دانه ماسه، (O) شیل توفی، (P) و (Q) به ترتیب تصاویر میدانی رسوباتی که پتروفاسیس‌های آواری L و M و N در آنها مطالعه شدند.

رسوبگذاری رسوبات در محیط‌های رسوبی در زمان رسوبگذاری را نشان می‌دهد (Scholle and Scholle, 2006). این ریزرساره (Scholle and Scholle, 2006) مدل رساره‌ای رمپ (Flugel 2010) بوده و انحلال و سیمانی شدن پوسته برخی از بیوکلاست‌های موجود و نیز سیمانی شدن بخش‌های دارای آثار بهم ریختگی زیستی به سبب دیازنر در آن شکل گرفته‌اند.

گروه S - کمربند رساره‌ای پشت‌های سدی S1 - گرین استون با آلوكم‌های پوشش‌دار

از ویژگی‌های بارز حوضه رسوبی سازند نظرکرده عمق کم محیط مرداب و ارتباط آزاد با دریا باز می‌باشد (لیاقت، ۱۳۹۱). این ویژگی با توجه به تبدیل بیوکلاست‌ها به کورتوبید بر اثر فعالیت جلبک‌ها که اصلی‌ترین اجزای تشکیل دهنده این ریزرساره می‌باشند، قابل توجه است (شکل ۳-E). همراه با کورتوبیدها دانه‌های ایید، انکوبید و بیوکلاست‌های بهشت متاثر از دیازنر نیز دیگر اجزاء موجود در این رسوبات می‌باشند. اکینودرم‌ها، بازوپایان و نیز بیوکلاست‌های مربوط به آب‌های کم عمق و ذرات آواری مانند فلدسپار و کوارتز چند بلوری اجزاء موجود در هسته کورتوبیدها می‌باشند. بر اثر بالا بودن انرژی جریان آب و شسته شدن میکریت از محیط رسوبی، فضای مابین آلوكم‌ها و بیوکلاست‌ها تماماً متخلک از سیمان بوده که چنین خصوصیتی در شرایط پر انرژی، بالاتر از سطح پایه استهلاک امواج (FWWB)، در محیط‌های رسوبی می‌باشد (Insalaco et al., 2000). انحلال و متبلور شدن فسیل‌ها همراه با دولومیتی شدن عملکردهای دیازنر در این رسوبات می‌باشد. این ریزرساره که منطبق با ۲۱ RMF مدل رسوبی رمپ (Flugel 2010) می‌باشد، از نظر جایگاه رسوبی در محیط سدی به سمت لاغون در برش کال انگور واقع شده است.

S2 - پلوید اکینودرم گرین استون

اجزای اصلی تشکیل دهنده این ریزرساره، اکینودرم (با فراوانی حدود ۳۰ تا ۳۵ درصد) و پلوید با فراوانی حدود ۱۵ الی ۲۰ درصد) در یک زمینه کاملاً سیمانی شده می‌باشند. علاوه‌بر اکینودرم، دیگر بیوکلاست‌های این ریزرساره همچون قطعات خرد شده شکم پایان، بازوپایان با فراوانی کمتر و نیز خردۀایی از فلدسپار، قطعات آتشفسانی و ذرات آهن‌دار در برخی مقاطع متعلق به این محیط رسوبی تشخیص داده شد. با توجه به ارتباط مستقیم بین اندازه دانه‌ها و انرژی محیط (Reading, 2009) می‌توان نتیجه گرفت این ریزرساره یک محیط پر انرژی را نشان می‌دهد. فرآیندهای دیازنری شامل تشکیل سیمان حاشیه‌ای اکینودرم، که با خاموشی مستقیم شناسایی می‌شود (Zarza and Tanner, 2010) و انحلال و سیمانی شدن در برخی از فسیل‌ها می‌باشند. این ریزرساره متعلق به محیط پر انرژی سدی به سمت دریا (شکل ۳-F) تشخیص داده شده که منطبق با ۲۷ RMF (Flugel 2010) می‌باشد.

L2 - پلوید پکستون

این ریزرساره که منطبق با RMF ۴ مدل رساره‌ای رمپ (Flugel 2010) می‌باشد؛ از سنگ آهک تیره رنگ با بیش از ۷۰ درصد پلوید تشکیل شده است (شکل ۳-B). با توجه به این که پلت‌ها عموماً در آب‌های گرم و فوق اشباع از کربنات کلسیم و محیط کم انرژی تشکیل می‌شوند (Bjørlykke, 2010) و نشان‌دهنده مناطق لاغونی دور مانده از تاثیر امواج آب دریا واقع در پشت سدها می‌باشد (Adachi et al., 1992)، این ریزرساره مناطق لاغونی به سمت دریا در سازند نظرکرده را نشان می‌دهد. فرامینیفرها و استراکودا عمدۀ فسیل‌های موجود در این ریزرساره بوده که با توجه به افزایش استراکودا نسبت به رسوبات زیرین و موقعیت این ریزرساره در طول ستون چینه‌شناسی، پیش روی آب دریا را نشان می‌دهند (Reading, 2009). پلویدهای موجود به سبب عملکرد دیازنر و تراکم، تغییر شکل یافته و در برخی از مقاطع نازک مربوط به این ریزرساره بر اثر تراکم این آلوكم‌ها قابل شناسایی نمی‌باشند. انحلال و متبلور بیوکلاست‌ها و شکستگی‌های سیمانی شده بازترین رخدادهای دیازنری تشخیص داده شده در این ریزرساره می‌باشند.

L3 - دانه‌های مجتمع آهکی

یکی از ویژگی‌های محیط رسوبی سازند نظرکرده نوسانات فراوان انرژی آب در زمان تشکیل رسوبات کمربند رساره‌ای لاغون می‌باشد (لیاقت، ۱۳۹۱). وجود دانه‌های تجمعی (با فراوانی ۵۰ تا ۶۰ درصد) درون این ریزرساره نشان‌دهنده تغییرات انرژی آب در محیط رسوبی لاغون (Flugel, 2010) و در این سازند می‌باشد (شکل ۳-C). علاوه‌بر اگرگات‌ها با اندازه‌های متفاوت، دیگر آلوكم‌ها با پوشش نازک نیز در این رسوبات وجود داشته که حضور آنها در محیط لاغون دلالت Heckel, 1972) دارد. از بارزترین فرآیندهای دیازنری در این ریزرساره، میکریتی شدن شدید ناشی از فعالیت جلبک‌ها می‌باشد که با از بین رفتن ساختار داخلی بیشتر آلوكم‌ها همراه شده است. انحلال و جانشینی پوسته بیوکلاست‌ها و دولومیتی شدن نیز به سبب دیازنر در این ریزرساره تشخیص داده شدن. این ریزرساره منطبق با ۲۱ RMF مدل رساره‌ای رمپ (Flugel 2010) می‌باشد.

L4 - بیوکلاست پلوید پکستون تا گرینستون دارای به هم ریختگی زیستی

پلویدهای مدفوعی با جورشده‌گی متوسط که در برش طولی عصایی شکل بوده (شکل ۳-D) همراه با شکم پایان، خردۀای بازوپایان و بیوکلاست‌ها در یک زمینه سیمانی در بخش‌های بهم ریخته شده ویژگی بارز این ریزرساره هستند. این پلویدهای نشان از انرژی بالای محیط و شسته شدن میکریت در زمان تشکیل و

رسوبی، فراوانی خرده فسیل‌های بریوزوثر، آمونیت، اکینودرم‌ها، استرکودا، فرامینیفر و فسیل اسفنج و سوزن‌های اسفنجی، تک محوری تا چهار محوری، همراه با خرددهای آتشفسانی و دیگر ذرات آواری، با گردش‌گی متوسط تا کمی زاویه‌دار می‌باشد. در این ریز رخساره منطبق با RMF ۱۴ مدل رسوبی رمپ Flugel (2010) بازترین فرآیند دیاژنر انحلال و سیمانی شدن خرده فسیل‌ها و استیلولیت‌ها ناشی از انحلال فشاری (در برخی از مقاطع مربوط به این محیط رسوبی) مطالعه شدند.

04 - اکینودرم اسفنج و کستون - پکستون با بههم ریختگی زیستی

در زیر پایه استهلاک امواج (SWB) در دریای باز، اسفنج‌ها با پیکره سوزنی خود که گاهای پیکره کاملی از آن‌ها نیز موجود است (شکل ۳-J)، در حوضه رسوبی سازند نظرکرده درون سنگ آهک تیره رنگ وجود دارند (وکستون تا پکستون) که عمدتاً رسی و غنی از مواد آلی می‌باشند. حضور اسفنج‌ها، با پیکره‌های کاملی از آن‌ها به صورت آهکی شده، همراه با خرددهای اکینودرم با توجه به زمان تشکیل رسوبات این سازند (تریاس)، به دلیل از بین رفتن و کاهش بسیاری از گروههای رقابتی جانداران در زمان تشکیل رسوبات در دوران تریاس می‌باشد (Schlager, 2005; Boggs, 2015). انحلال و متبلور شدن برخی بیوکلاست‌ها با بهم ریختگی زیستی، پر شدگی شکستگی‌ها با سیمان و آهکی شدن سوزن اسفنج‌ها به صورت ثانویه بر اثر دیاژنر در این ریز رخساره تشکیل شده است. این ریز رخساره منطبق با Flugel 3 (2010) مربوط به بخش رمپ بیرونی می‌باشد.

05 - وکستون اسفنج‌دار

در محیط رسوبی سازند نظرکرده در رمپ بیرونی تنها رسوبگذاری گل‌سنگ‌ها صورت گرفته که به طور پراکنده سوزن‌های اسفنجی شفاف و بدون رنگ در نور طبیعی در رسوبات این بخش از محیط رسوبی وجود دارند (شکل ۳-K). سوزن‌های اسفنج که بواسطه جابه‌جاوی از محیط‌های کم عمق تر به این بخش انتقال یافته‌اند؛ در مقاطع طولی و عرضی وجود دارند. پر شدگی شکستگی‌ها با سیمان کلسیتی و آهکی شدن سوزن اسفنج‌ها به بواسطه فرآیند دیاژنر در این ریز رخساره وجود دارند. این ریز رخساره منطبق با RMF 9 (2010) Flugel می‌باشد.

06 - گل‌سنگ رسی

در مناطق عمیق دریا به سبب شرایط انرژی پایین محیطی و نرخ پایین رسوبگذاری تنها رسوبات رسی همراه با آلوکرم‌ها و بیوکلاست‌های آواری انتقال یافته مربوط به بخش‌های کم عمق دریا و یا رسوبات انتقال یافته توسط باد وجود دارند (Haq, 1991; Hueneke and Mulder, 2011). بر این اساس در بخش‌های عمیق محیط رسوبی سازند نظرکرده در رمپ بیرونی ریز رخساره گل‌سنگ رسی تشخیص داده شد. این ریز رخساره که منطبق با

گروه - O - کمربند رخساره‌ای دریای باز

01 - اینتراکست اکینودرم گرینستون

این ریز رخساره که منطبق با RMF ۶ مدل رسوبگذاری Flugel (2010) می‌باشد. از فسیل‌های اکینودرم (بیشتر قسمت‌های ساقه) به صورت خردشده در اندازه‌های گوناگون که گاهی دارای ساختارهای شبکه‌ای می‌باشند، تشکیل شده است. با توجه به این که اکینودرم‌ها موجوداتی حساس به شوری بوده و بیشترین گسترش آن‌ها در محیط رسوبی دریای باز می‌باشد (Miall, 2000)، وجود این فسیل‌ها همراه با نیز ریز رخساره‌های مجاور مطالعه شده، ممکن بخش کم عمق دریای باز در حوضه رسوبی سازند نظرکرده می‌باشد. فسیل دوکفه‌های‌ها خرد شده همراه با اینتراکلست‌ها که در اصل انکوییدهای انتقال یافته از محیط لاگون به بخش کم عمق دریای باز هستند، با خرد شده از فلدسپار زاویه‌دار دیگر اجزای فرعی این ریز رخساره می‌باشند. تشکیل سیمان رو رشدی، انحلال و سیمانی شدن، دولومیتی شدن، عمدتاً بلورهای دولومیتی زین اسی ناشی از دیاژنر تدبیینی (Braithwaite et al., 2004) در برخی از اینتراکلست‌ها، ریز شکستگی‌ها و تشکیل رگه‌های پر شده با سیمان، رخدادهای دیاژنری این ریز رخساره می‌باشند (شکل ۳-G).

02 - اکینودرم پکستون

در این ریز رخساره، اکینودرم‌ها با فراوانی بیش از ۵۰ درصد در اندازه‌های چند میلی‌متری و نیز سوزن‌های خارپوستان در یک زمینه دولومیتی شده وجود داشته و بخش‌های مختلف اکینودرم‌ها به زیبایی در مقاطع طولی و عرضی قابل مشاهده می‌باشند (شکل ۳-H). فراوانی اکینودرم‌ها در رسوبات این سازند، با توجه به تشکیل شدن در حوضه پیش‌کمانی (قائمی، ۱۳۸۳)، مانند دیگر رسوبات تریاس در سایر مناطق دنیا عمدتاً ناشی از افزایش فرورانش در برخی از حوضه‌های رسوبی (Hagdron, et al., 1996; Busby and Pérez, 2012) دریک دوره طولانی مدت، عدم شرایط طوفانی و افزایش در نرخ رسوبگذاری در این دوران می‌باشد (Hess, et al., 2002). به مقدار کمتر از حدود ۵ درصد ذرات آواری مانند فلدسپار زاویه‌دار، کوارتز چند بلوری نیز در این ریز رخساره همراه با اکینودرم‌ها وجود دارند. تشکیل سیمان هم‌محور، پیرامون اکینودرم‌ها و دولومیتی شدن مهمترین رخدادهای دیاژنری در این ریز رخساره می‌باشند. این ریز رخساره منطبق با RMF ۷ مدل رسوبی رمپ (Flugel 2010) می‌باشد.

03 - بیوکلاست پکستون

در محل تاثیر امواج دریایی و در نزدیکی پایه استهلاک امواج دریا (FWWB)، بالا بودن انرژی آب منجر به شکستگی، خرد شدن و جابه‌جاوی رسوبات و فسیل‌ها در محیط‌های رسوبی می‌شود (Flugel, 2010; Allen and Allen, 2013)؛ که این ویژگی‌ها در رسوبات سازند نظرکرده در دو برش کال غالک و کال انگور وجود دارند (شکل ۳-I). از ویژگی‌های رسوبات این بخش از محیط

C3 - پتروفاسیس شیل توفی

برش کال انگور در ضخامت ۱۰ تا ۱۲ متری ستون چینه‌شناسی حاوی لایه‌های رسوبی موجی شکل به رنگ سبز تیره بوده که به شدت فرسایش یافته‌اند. این رسوبات که رخساره C3 را تشکیل می‌دهند به‌سبب تغییرات ترکیبی، فیزیکی و شیمیابی با تن رنگی متفاوت از لایه‌های رسوبی کربناته مجاور خود در روی زمین شناخته می‌شوند (شکل ۳-R). اجزای تشکیل دهنده این رخساره در مقاطع میکروسکوپی ۱۰ تا ۱۵ درصد خرده‌های لیتیک، شیشه‌های آتشفسانی، فلدرسپارها و فسیل اکینودرم با فراوانی ناچیز می‌باشند (شکل ۳-O). این ذرات که به صورت آواری و اپی‌کلاستی در زمان رسوبگذاری رسوبات عمیق سازند نظرکرده وارد حوضه رسوبی آن شده‌اند و در بخش‌هایی نیز به صورت مخلوط با رسوبات کربناته مشاهده شدنند.

دیاژنر و بافت‌ها

فرآیندهای فیزیکی و شیمیابی که موجب تغییر ویژگی رسوبات در زمان رسوبگذاری و حتی پس از رسوبگذاری می‌شوند را دیاژنر گفته (Morad et al., 2013) و می‌تواند در بستر دریا (دگرسانی همزاد) شروع شود و در طی تدفین عمیق (دگرسانی میان‌زادی) و بالاً‌آمدگی بعدی رسوبات (دگرسانی پس‌زادی) ادامه یابد (Scholle and Scholle, 2006). دیاژنر گذاری دیاژنر در سازند نظرکرده عمدتاً ناشی از رخداد دیاژنر تدفینی و جوی بوده که از مهمنترین آن‌ها سیمانی شدن، شامل سیمان دروزی؛ سیمان رورشی و سیمان بلوكی می‌باشند. دیگر فرآیندهای دیاژنری در این سازند میکرایتی شدن و یا انحلال و جانشینی شدن فسیل‌ها و بیولکلاست‌های ساکن در محیط لاگون، به‌واسطه ترکیب آراؤگونیتی یا کلسیت منیزیم بالا (HMC)، تراکم و انحلال فشاری با تشکیل استیبلولیت‌ها می‌باشند. تاثیر دیاژنر تدفینی در رسوبات این سازند، دولومیت‌های زین اسپی، و دولومیت‌های دانه‌شکری را به وجود آورده است. پدیده آهن‌دار شدن، وجود چرت که نشان دهنده رختنمون و شرایط اکسیدان رسوبات است (Miall, 1997)، در این سازند عمدتاً در حوالی مرز سکانسی نوع ۱ با سازند سفیدکوه بارز است. در رسوبات مربوط به بخش آذرآواری دگرسانی شیشه‌های آتشفسانی به‌سبب پدیده خارج شدن از حالت شیشه که تشکیل بافت ریز بلور مشابه چرت شده، کلریتی شدن و اکسیداسیون شیشه‌های آتشفسانی غالب فرآیندهای دیاژنری هستند (شکل ۴).

چینه‌نگاری سکانسی

به‌دبیال پایان رسوبگذاری رسوبات اسکیتین پسین، تحت عنوان سازند سفیدکوه در پنجره آق دریند (Ruttner, 1991a and b)، پیشروی کوتاه مدت آب دریا در دوران آنیزین پیشین منجر به رسوبگذاری سازند نظرکرده با سنگ‌شناسی کربناته، همراه با میان لایه‌هایی از مواد آواری، توف و شیل، بر روی سازند سفیدکوه در غالب یک سکانس رسوبی رده ۳ (3rd) با سن تقریباً ۴ میلیون سال

۲ ریزرساره‌های رمپ (Flugel 2010) بوده و متشکل از گل‌سنگ قهقهه‌ای رنگ استیلوولیت‌دار می‌باشد، سوزن‌های اسفنجی به‌طور پراکنده با فراوانی کمتر از ۵ به صورت جایه‌جا شده در این ریزرساره نیز حضور دارند. شکستگی‌ها و سیمانی شدن شکستگی‌ها از عملکردهای فرآیند دیاژنر در این ریزرساره می‌باشد (شکل ۳-L).

گروه C - پتروفاسیس‌های آواری

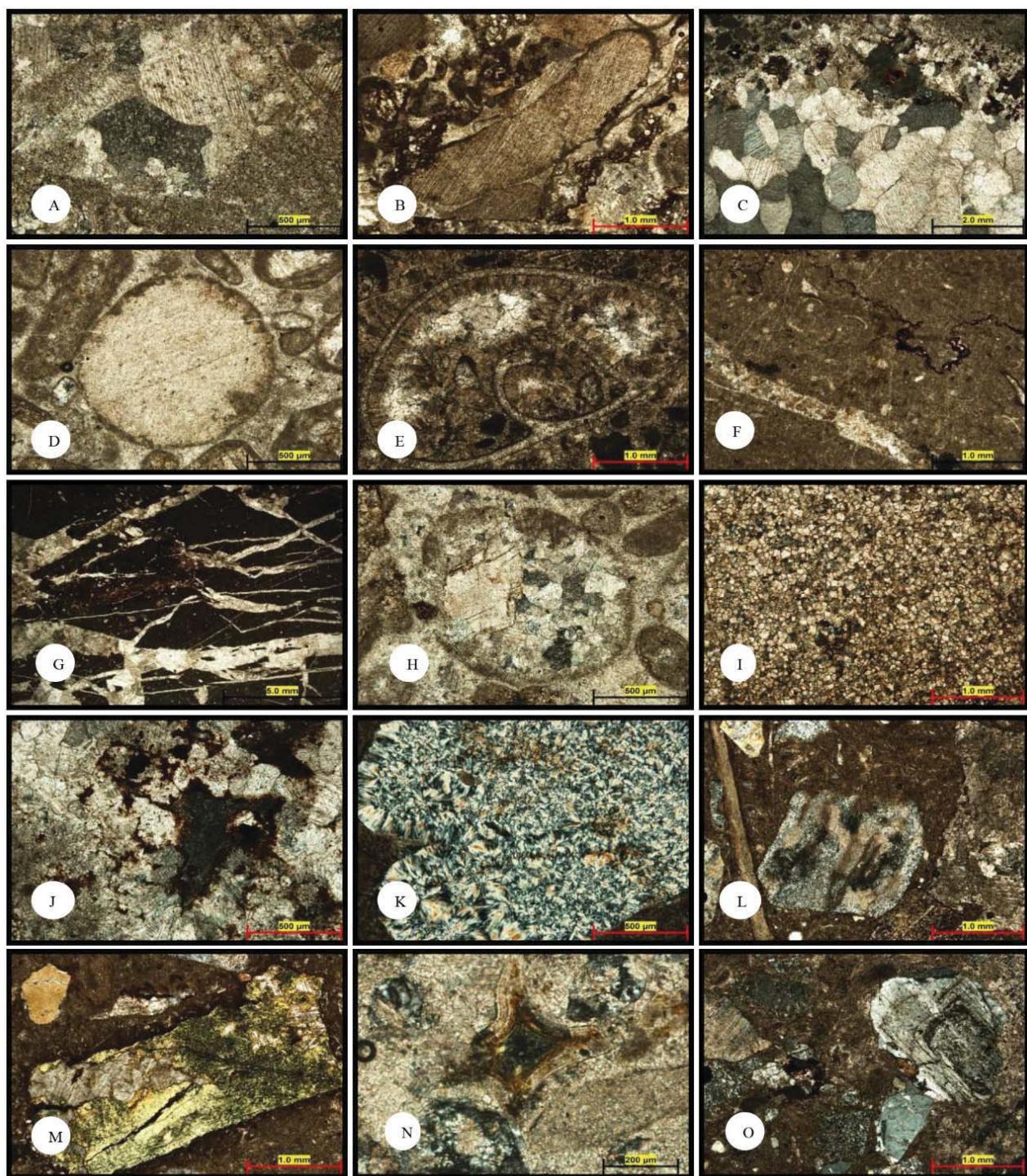
پتروفاسیس‌های مطالعه شده در این سازند براساس نامگذاری و تقسیم‌بندی (White and Houghton, 2006) (White and Houghton, 2006) بوده که در ادامه شرح داده شده‌اند. حضور رسوبات آواری در بخش‌های مختلف محیط رسوبی در زمانی که محیط پتانسیل تشکیل کربنات را داراست در حوضه‌هایی که از نظر تکتونیکی نوسانات شدیدی را دارند، بیشتر از سایر نواحی مشاهده می‌شود (Miall, 2014) و این موضوع در سازند نظرکرده نیز صادق است.

C1 - پتروفاسیس شیشه آتشفسانی در اندازه گروال و شکل زاویه‌دار

اندازه ذرات در این رخساره در مقاطع نازک میکروسکوپی در اندازه بیش از ۲ میلی‌متر بوده که ذرات شیشه بر اثر پدیده خارج شدن از حالت شیشه و تشکیل ریز بلورها به چرت بسیار شبیه بوده و با آن اشتباه می‌شوند (شکل ۳-M). این رخساره سنگی در مطالعات صحرایی واقع در لایه‌های رسوبی، به ضخامت ۳ متر (شکل ۳-P) بوده که در مقاطع نازک میکروسکوپی متشکل از شیشه‌های آتشفسانی است. در این رخساره همراه با این ذرات قطعات لیتیک آهن‌دار و نیز خرده قطعاتی با بلورهای ریز و سوزنی شکل فلدرسپار، با بافت میکرولیتی و با فراوانی ۵ درصد وجود دارد. با توجه به جایگاه این ذرات در ستون چینه‌شناسی، ریزرساره‌های کربناته مجاور و مطالعات چینه‌نگاری سکانسی این رسوبات در زمان فعالیت قوس‌های آتشفسانی با رسوبگذاری رسوبات عمیق سازند نظرکرده همراه بوده که در حوالی سطح حداقل غرقابی (mfs) و همزمان با رسوبگذاری کربنات‌ها رسوب نموده‌اند (لیاقت، ۱۳۹۱).

C2 - پتروفاسیس توف کربناته با ذراتی در اندازه متوسط تا درشت دانه ماسه

این رخساره، یک لایه ۱۰ متری متوسط تا ضخیم لایه به رنگ خاکستری تیره رنگ در روی زمین بوده (شکل ۳-Q) که در مقاطع نازک میکروسکوپی، متشکل از ذراتی در اندازه ماسه متوسط تا درشت‌دانه واقع در زمینه مادستون با خرده فسیل‌های اسفنج و اکینودرم می‌باشد (شکل ۳-N). پلاژیوکلازهای دارای زون‌بندی مربوط به محیط آتشفسانی (شکل ۴-O) برخی از اجزاء این رسوبات می‌باشند. از فرآیندهای دیاژنری در این رخساره کلریتی شدن خرددهای اکینودرم (شکل ۴-M) و اکسایش شیشه‌های آتشفسانی (شکل ۴-N) را می‌توان نام برد.

شکل ۴. دیاژنر و فابریک‌های موجود در سازند نظرکرده شامل: (A) سیمان روزی، (B) سیمان بلوکی، (C) پوشش نازک میکریت پیرامون اکینودرم که کورتویید را ایجاد نموده است، (E) انحلال و سیمانی شدن فسیل شکم‌پا، (F) استیلولیت ناشی از تراکم فشاری، (G) شکستگی‌های پر شده با سیمان، (H) بلورهای دولومیت زین اسپی، (I) دولوستون تشکیل شده در محیط دیاژنری تدفینی، (J) آمن‌دار شدن پیرامون مرزهای سکانسی، (K) بلورهای کلسیونی با ساختارهای اسفرولیتی، (L) دگرسانی در شیشه آتشفشانی، (M) پدیده کلریتی شدن خرده‌های اکینودرم، (N) اکسیداسیون شیشه آتشفشانی که به علت ناخالصی مواد آهن‌دار قهوه‌ای رنگ شده است، (O) یک قطعه پلازیوکالاز (سمت راست تصویر) محیط آتشفشانی با زون‌بندی که به واسطه سرد شدن سریع تشکیل شده است.

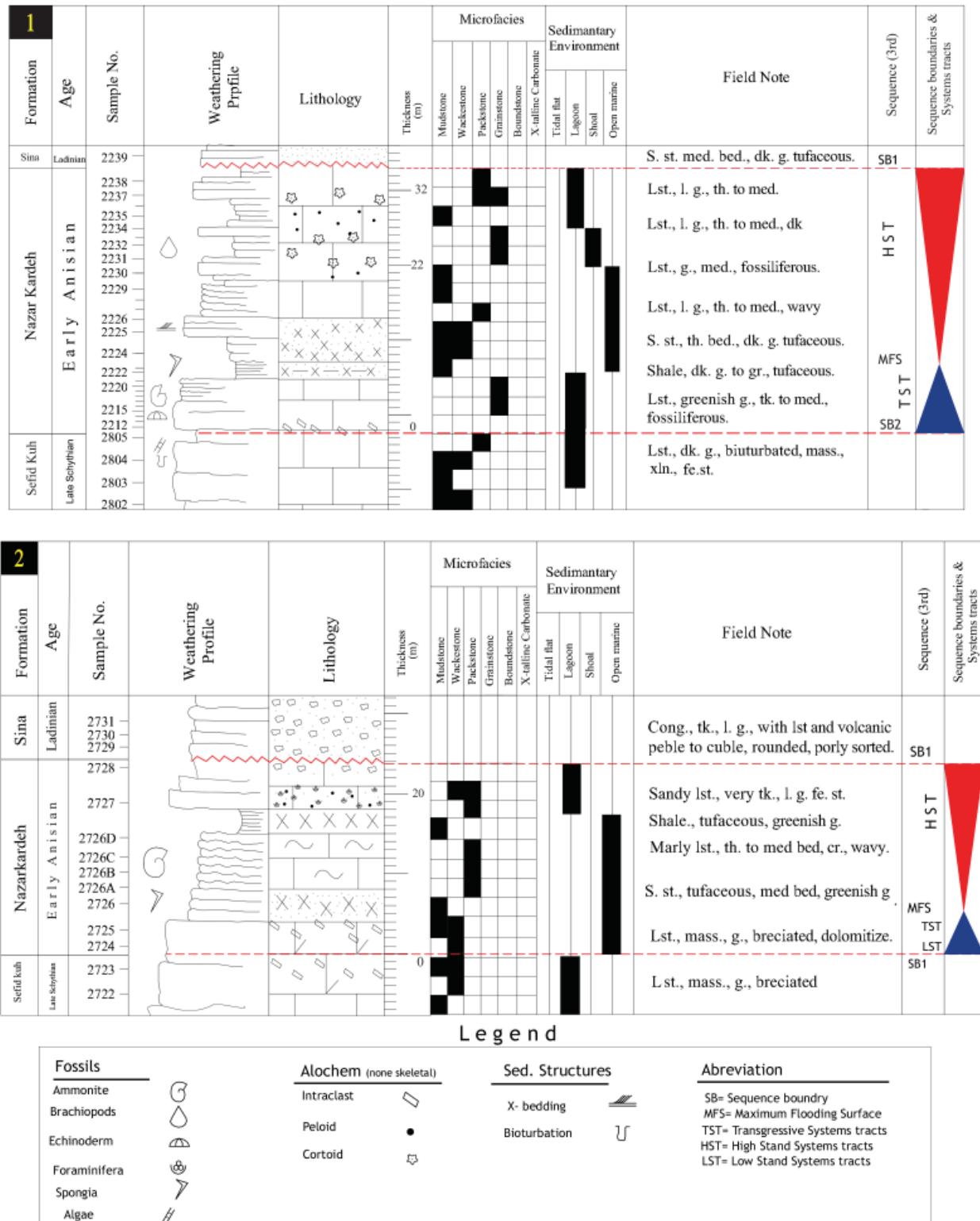
ماسه متوسط تا درشت را تشکیل داده است.

این مواد آواری حاکی از فعالیت‌های تکتونیکی و تغییرات حوضه رسویی پیش کمانی سازند نظرکرده در دوران آنیزین می‌باشند (قائمی، ۱۳۸۳). اصلی‌ترین فرآیندهای دیاژنزی در رسوبات این بخش تشکیل سیمان رورشدی پیرامون اکینودرم‌ها است. تغییرات شدید ریزرخساره‌ها در ضخامت کم لایه‌های رسویی در این بخش از سازند نظرکرده همراه با فراوانی فسیلی همچون اکینودرم، اسفنج، بریوزوئر، سرپایان و بازوپایان، شناخت هر چه بهتر محیط رسویی و نوسانات سطح آب دریا را به دنبال دارد (لياقت، ۱۳۹۱). سطح حداقل غرقابی آب دریا (mfs) در این سازند با رسوبات مناطق عمیق دریا، در برش کال غالک ۳ متر لایه شیل توفی خاکستری رنگ (شکل ۳-۳ Q و R) و در برش کال انگور واقع در توالی کربناته متوسط لایه با ریزرخساره ۰۶، مادستون رسی متعلق به کمریند رخساره‌ای دریای باز، تشخیص داده شد. ادامه پیشروی رخساره‌ها در دریا با تشکیل دسته رخساره تراز بالای آب دریا (HST) درون سنگ آهک‌های مربوط به محیط رسویی دریایی باز، رسوبات سدی و رسوبات لاغون به ضخامت ۱۶ متر در برش کال انگور و ۸ متر در برش کال غالک با روندی کم عمق شونده به سمت بالا ادامه می‌یابد. کاهش عمق حوضه رسویی ناشی از رسویگذاری در حوضه رسویی و کاهش فضای رسویگذاری و تا حدودی فراهم شدن شرایط محصور، شرایط محیطی مساعدی را برای فعالیت جلبک‌ها در حوضه رسویی سازند نظرکرده فراهم نموده که تشکیل ریزرخساره گرین استون با آلوکم‌های پوشش‌دار (S1) مربوط به محیط سدی به سمت لاغون در زمان رسویگذاری این بخش از حوضه رسویی است. جلبک‌های فسیلی در این رسوبات به سبب دیاژنز به شدت تخریب شده‌اند. به طور هم‌زمان در برش کال انگور بیوکلاست پکستون با بهم ریختگی زیستی (L1) و پلوبید پکستون (L2) که حاکی از عمق کم حوضه رسویی می‌باشند، تشکیل شده است. انحلال و سیمانی شدن بیوکلاست‌ها، بهم ریختگی زیستی، دولومیتی شدن، شکستگی‌ها و رگه‌های پر شده با سیمان بر اثر عملکرد دیاژنز در ریزرخساره‌های این بخش از محیط رسویی نسبتاً فراوان می‌باشد. انتهای این سکانس، منطبق بر دگرگشی واقع در مرز چینه‌شناسی سازند نظر کرده و سازند سینا می‌باشد.

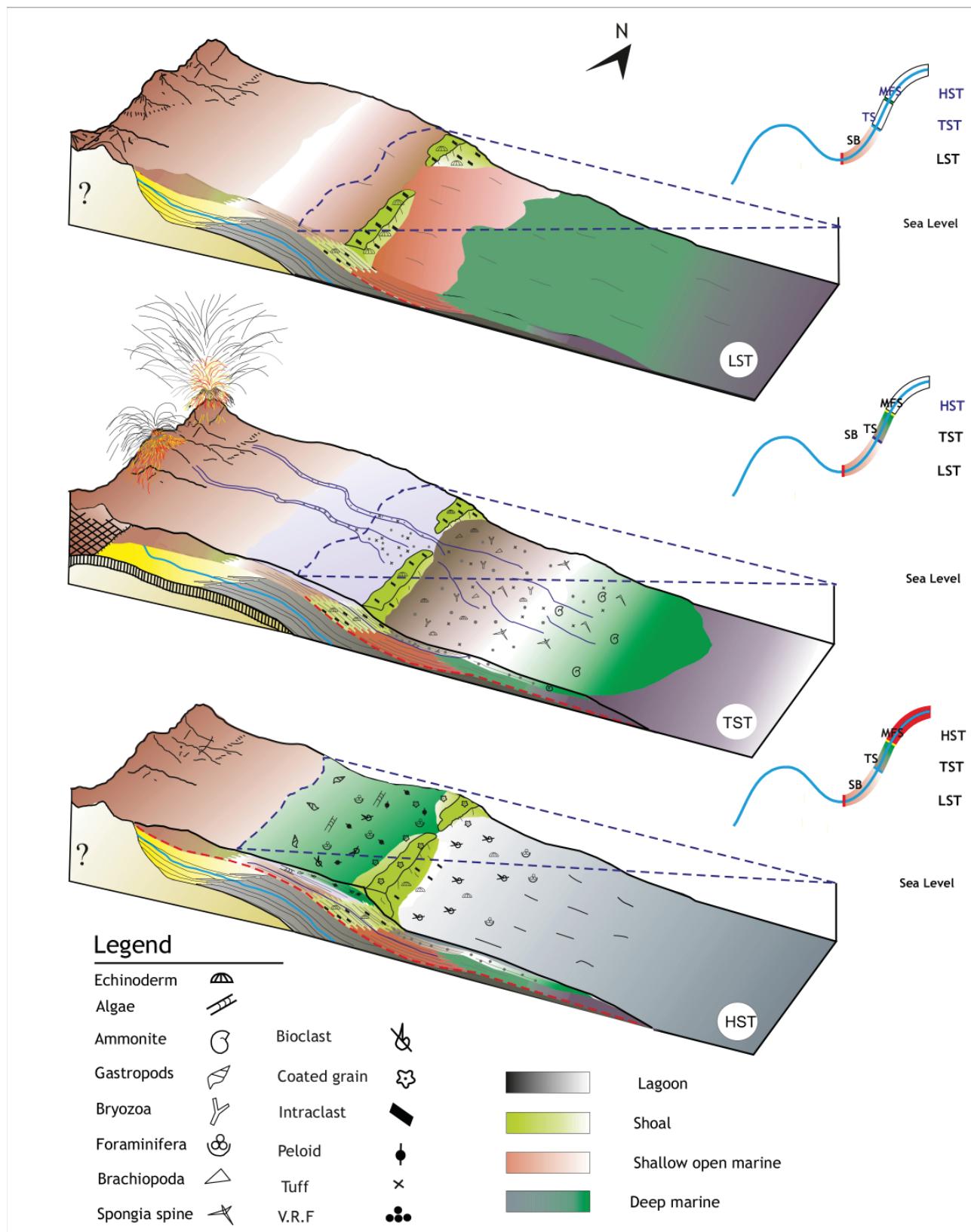
نتیجه‌گیری

رسوبات سازند نظرکرده در پنجره تکتونیکی - ساختاری آقدربند، پس از یک وقفه رسویگذاری به دنبال رسوبات سازند سفیدکوه تشکیل شده‌اند. براساس مطالعه ریزرخساره‌های این سازند در دو برش چینه‌شناسی کال غالک و کال انگور با فاصله ۳ کیلومتر از یکدیگر، کمریند رخساره‌ای لاغون، کمریند رخساره سدی و محیط‌های کم عمق و عمیق دریای باز شناسایی شدند. با توجه به فعالیت آتشفسان‌های واقع در صفحه توران هم‌زمان با رسویگذاری رسوبات مناطق عمیق‌تر در سازند نظرکرده، رسوبات آتشفسانی و آذرآواری پتروفاسیس‌های آواری در این سازند را

شد (لياقت، ۱۳۹۱). این چرخه رسویگذاری در سازند نظرکرده در برش کال غالک درون رسویاتی با ضخامتی در حدود ۲۵ متر، و ۴۰ متر در برش کال انگور می‌باشد. تشکیل این سکانس با نوسانات شدید آب دریا همراه بوده که وجود لایه‌های متناوب با ضخامت‌های متغیر و نیز تغییرات شدید ریزرخساره‌ها شاهدی بر این مدعاست (افشار حرب، ۱۳۷۳؛ لياقت، ۱۳۹۱). براساس پیمایش‌های صحراوی، مطالعات پتروگرافی و روابط موجود، تغییرات سطح آب دریا در دو برش کال انگور و کال غالک تشخیص و مطالعه گردید. مرز چینه‌شناسی مابین سازندهای سفیدکوه و نظرکرده، قاعده این سکانس و ناپیوستگی مابین سازندهای نظرکرده و سینا مرز فوکانی این سکانس (شکل ۵) می‌باشند (لياقت، ۱۳۹۱). براساس طبقه بندي سکانس‌ها توسيط Vail, et al., (1991) سکانس رسویی موجود در برش کال غالک سکانس نوع ۱ با دسته رخساره‌های تراز پایین آب دریا (LST)، تراز پیشروی آب دریا (TST) و تراز بالای آب دریا (HST) و در برش کال انگور سکانس نوع ۲ با دسته رخساره‌های تراز پیشروی آب دریا (TST) و تراز بالای آب دریا (HST) می‌باشد. تفسیر: علاوه‌بر ریزرخساره‌های موجود، مرز سکانسی نوع ۲ (SB2) با دسته رخساره تراز پایین آب دریا (LST) در برش کال غالک دلیلی بر عمق بیشتر حوضه رسویی در این برش می‌باشد (لياقت، ۱۳۹۱) (شکل ۶). در واقع تشکیل دسته رخساره تراز پایین آب دریا (LST) که عمدتاً به واسطه فرسایش رسوبات بخش‌های کم عمق حوضه‌های رسویی و تشکیل سطوح فرسایشی همراه است (امینی، ۱۳۹۰)، در انتهای رسویگذاری سازند سفیدکوه در پنجره آقدربند و انتقال آلوکم‌ها و بیوکلاست‌ها به بخش‌های عمیق‌تر حوضه رسویی سازند نظرکرده، مانند برش کال غالک صورت گرفته است. از نظر سنگ‌شناسی رسوبات این دسته رخساره آهک توده‌ای، برشی و دولومیتی شده با ضخامت ۱ متر بوده که در برش کال غالک شناخته می‌شود و در برش کال انگور دسته رخساره تراز پایین آب دریا (LST) وجود ندارد. دسته رخساره تراز پیشروی آب دریا با رسوبات محیط کم عمق دریا در برش کال انگور و رسوبات محیط عمیق‌تر حوضه در برش کال غالک شناخته می‌شود. این رسوبات در برش کال انگور ضخامت تقریباً ۱۵ متر دارد که در ۵ متر آغازین این توالی رسوبات کمریند رخساره‌ای لاغون با ریزرخساره‌ای اگرگات دانه‌ای آهکی (L3) و سپس رسوبات کمریند رخساره‌ای سدی با ریز رخساره پلوبید اکینودرم گرین استون (S2) وجود دارند. تشکیل رسوبات این دسته رخساره که مقارن با فعالیت‌های آتشفسانی در صفحه توران در دوران آنیزین پیشین می‌باشد (Garzanti and Gaetani, 2002)؛ یک توالی ۴ متری از سنگ آهک‌های مارنی متوسط تا ضخیم لایه و کرم رنگ با رسوبات و لایه‌های رسویی موجی شکل دارای مواد آذرآواری، شیل‌های توفی سبز رنگ (شکل ۳-۳ Q) در برش کال غالک و در برش کال انگور، در ادامه رسوبات عنوان شده، سنگ آهک سبز رنگ متوسط تا ضخیم لایه به ضخامت ۱۰ متر با پتروفاسیس توف کربناته با ذراتی در اندازه

شکل ۵. ستون چینه‌شناسی سازند نظر کرده، ۱) برش کال انگور، ۲) برش کال غالک.

شکل ۶. مدل رسویگذاری سازند نظرکرده همراه با نوسانات سطح آب در این سازند.

- جوانبخت. م.، حرمی. ر. م.، محبوبی. ا. و شریفی، ر.، ۱۳۸۶. تفسیر محیط رسوبی و چینه‌نگاری سکانسی سازند نظرکرده (آبیزین) در ناحیه آق دربند- شمال شرق ایران. فصلنامه زمین‌شناسی کاربردی دانشگاه آزاد اسلامی، ۴، ۲۲۵-۲۳۸.

- Adachi, N., Ezaki, Y. and Liu, J., 2004. The origins of peloids immediately after the end-Permian extinction, Guizhou province, South China. *Sedimentary Geology*, 164, 161-178.

- Afshar-Harb, A., 1979. The stratigraphy, tectonic and petroleum geology of Kopet Dagh region, northeast Iran. Unpublished PhD thesis.

- Alavi, M., Vaziri, H., Seyed-Emami, K. and Lasemi, Y., 1997. The Triassic and associated rocks of the Aghdarband area in central and north eastern Iran as remnant of the southern Turanian active continental margin. *Geological Society of American Bulletin*, 109, 1563-1575.

- Allen, P.A. and Allen, J.R., 2013. *Basin Analysis: Principles and Application to Petroleum Play Assessment*. 3rd edition, Wiley-Blackwell, 678.

- Baud, A. and Brandner, R., 1991. The Sefid Kuh limestone- A late Lower Triassic carbonate ramp (Aghdarband, NE Iran): Abhandlungen der Geologischen Bundesanstalt, 38, 111-123.

- Berberian, M. and King, G. C. P., 1981. Towards a paleogeography and tectonic evolution of Iran, *Canadian journal of earth sciences*, 18 (2), 210-265.

- Bjørlykke, K., 2010. *Petroleum Geoscience: From Sedimentary Environments to Rock Physics*. Springer-Verlag Berlin Heidelberg, 508.

- Boggs, S.J., 2015. *Principles of Sedimentology and Stratigraphy*. 7th edition, University of Oregon, 660.

- Braithwaite, C.J.R., Rizzi, G. and Darke, D., 2004. The Geometry and Petrogenesis of Dolomite Hydrocarbon Reservoirs. *The Geological Society of London*, 420.

- Busby, C. and Pérez, A.A., 2012. *Tectonics of Sedimentary Basins*. Wiley-Blackwell, 579.

- Burchette, T.P. and Wright, V.P., 1992. Carbonate ramp depositional systems. *Journal of Sedimentary Geology*, 79, 3-35.

- Dickson, J.A.D., 1966. A modified staining technique for carbonates in thin section. *Nature*, 205, 587.

- Dunham, R.J., 1962. Classification of carbonate rocks according to depositional texture. *American Association*

موجب شده است. نوسانات شدید سطح آب دریا و تغییرات ناگهانی رخساره‌ها در محیط رسوبی این سازند انعکاسی از پیوستگی و ارتباط رخساره‌ها با هم و نیز ریخت‌شناسی حوضه رسوبی این سازند بوده که یک مدل رسوبی رمپ هم‌شیب کربناته با ورود مواد آورای در دوره‌ای از زمان رسوبگذاری این سازند واقع در حوضه پیش کمانی را نشان می‌دهد. در مجموع این سازند واقع در پنجره آق دربند، در قاعده با یک مرز سکانسی نوع ۱ (SB1) در بخش‌های کم عمق حوضه (برش کال انگور) و مرز سکانسی نوع ۲ (SB2) در رسوبات مناطق عمیق‌تر (برش کال غالک) بوده که دگرشیبی واقع در مرز فوکانی این سازند، منطبق بر مرز چینه‌شناسی با سازند سینا نیز یک مرز سکانسی نوع ۱ (SB1) محسوب می‌شود. بازسازی گسترش جانبه، نشان‌دهنده یک محیط لاغون دارای ارتباط آزاد با دریای باز در زمان تشکیل دسته رخساره‌های تراز پیشروی آب دریا (TST) و تا حدودی شرایط نیمه محصور در زمان شکل‌گیری دسته رخساره‌های تراز بالای آب دریا (HST)، به دنبال آن محیط سدی با فراوانی آلومک‌ها و بیوکلاست‌ها محیط لاغون و دریای باز و سپس رسیدن به رخساره‌های عمیق‌تر که در برخی از آن‌ها مواد آواری و آتش‌شانی غالب بوده و تشکیل دهنده پتروفاسیس‌های آواری موجود در بخش‌های عمیق حوضه شده است. از عملکرد فرآیند دیاژنز در این سازند می‌توان به فرآیند سیمانی شدن که سیمان رورشی پیرامون خرده‌های اکینودرم در آن بسیار بارز بوده، دولومیتی شدن و شکستگی‌های پر شده با سیمان اشاره کرد.

سپاسگزاری

در اینجا لازم است که از مدیریت محترم اکتشاف شرکت ملی نفت ایران و مدیریت پژوهش و فناوری این مدیریت به جهت حمایت مالی و همکاری جهت فراهم نمودن امکانات لازم تشرکر و سپاسگزاری شود.

منابع

- افشار حرب، ع.، ۱۳۷۳. زمین‌شناسی کپه داغ. طرح تدوین کتاب زمین‌شناسی ایران، ۱۱، سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور، ۲۷۵.
- آقانباتی، ع.، ۱۳۸۸. فرهنگ چینه‌شناسی ایران. سازمان زمین‌شناسی و اکتشاف معدنی کشور، ۵۴۹-۵۶۹.
- درویش‌زاده، ع.، ۱۳۸۸. زمین‌شناسی ایران. انتشارات امیرکبیر، چاپ چهارم، ۹۱۱.
- قائمی، ف.، ۱۳۸۳. تاریخچه تکتونیک و رسوبگذاری پنجره آق دربند. پایان‌نامه دکتری، دانشگاه شهید بهشتی تهران، ۲۷۷.
- امینی، ع.، ۱۳۹۰. مبانی چینه‌نگاری سکانسی. انتشارات دانشگاه تهران، چاپ دوم، ۳۲۴.
- لیاقت، م.، ۱۳۹۱. محیط رسوبی، دیاژنز، رئوشیمی و چینه‌نگاری سکانسی سازنده‌های سفیدکوه و نظرکرده در پنجره آق دربند، شرق حوضه کپه داغ، پایان‌نامه کارشناسی ارشد،

- of Petroleum Geology, Memoir, 1, 108-121.
- Einsele, G., 2010. Sedimentary Basin: Evolution, Facies and Sediment Budget. 2nd edition, Springer-Verlag, 292.
  - Farry, J.L. and Van Hassel, J.H., 2007. Freshwater Bivalve Ecotoxicology. CRC Press, 375.
  - Flugel, E., 2010. Microfacies of Carbonate Rocks, Analysis, Interpretation and Application. Springer-Verlag Berlin Heidelberg, 1006.
  - Folk, R.L., 1959. Practical petrographic: classification of limestones. American Association of Petroleum Geology Bulletin, 43, 1-38.
  - Garzanti, E. and Gaetani, M., 2002. Unroofing history of late Paleozoic magmatic arcs within the Turan plate (Turkmenistan): Sedimentary Geology, 151, 67-87.
  - Hagdorn, H., Gluchowski, E. and Boczarowksi, A., 1996. The crinoid fauna of the Diplopora Dolomite (Middle Muschelkalk, Triassic, Upper Anisian) at Piekary Slaskie in Upper Silesia. Geologisch- Paleontologische Mittcilunengem Innsbruck, 21, 38-87.
  - Haq, B.U., 1991. Sequence stratigraphy, sea level change and significance for the deep sea, In Macdonald, D.I.M edition. Journal of sedimentation and tectonics, 12, 3-39.
  - Heckel, P.H., 1972. Possible inorganic origin for stromatactis in calcilutite mounds in the Tully Limestone, Devonian of New York. Journal of Sedimentary Petrology, 42, 7-18.
  - Hess, H., Ausich, W.I., Brett, C.E. and Simms, M.J., 2002. Fossil Crinoids. 2nd Edition, Cambridge University Press, 275.
  - Hueneke, H. and. Mulder, T., 2011. Deep Sea Sediments. Elsevier, 849.
  - Krystyn, L. and Tatzreiter, F., 1991. Middle Triassic ammonoids from Aghdarband (NE Iran) and their paleobiogeographical significance. Abhandlungen Der Geologischen Bundesanstalt, 38, 139-163.
  - Insalaco, E., Skelton, P. and Palmer, T. J., 2000. Carbonate Platform Systems: Components and Interactions-an introduction. Geological Society of London, Special Publications, 178.
  - Miall, A.D., 1997. The Geology of Stratigraphic Sequences. Springer -Verlag, 422.
  - Miall, A.D., 2000. Principles of Sedimentary Basin Analysis. Springer-Verlag, 616.
  - Miall, A.D., 2010. The Geology of Stratigraphic Sequences. Springer- Verlag, 2nd edition, 522.
  - Miall, A.D., 2014. Fluvial Depositional Systems. Springer. 315.
  - Moore, C.H. and Wade, W.J., 2013. Carbonate Reservoirs, Porosity and Diagenesis in a Sequence Stratigraphic Framework (Developments in Sedimentology, 67). 2nd edition, New York, Elsevier, 347.
  - Morad, S., Ketzer, J.M. and Ros, L.F. De., 2013. Linking Diagenesis to Sequence Stratigraphy. Wiley-Blackwell, 522.
  - Reading, H.G., 2009. Sedimentary Environments: Processes, Facies, and Stratigraphy. 2nd edition, Blackwell science, 688.
  - Ruttner, A. W., 1984. The Pre-Liassic basement of the eastern Kopet Dagh rang: Neuse Jahrbuch fur geologie und palantologie: Abhandlungen, 168, 256-268.
  - Ruttner, A. W., 1991a. Geology of the Aghdarband area (Kopet Dagh NE Iran). Abhandlungen Der Geologischen Bundesanstalt, 38, 7-79.
  - Ruttner, A. W., 1991b. The Triassic or Aghdarband (Aq Darband) and its Pre-Triassic Frame. ICPG Project, 73/1/14, 252.
  - Ruttner, A. W., 1993. Southern borderland of Triassic Laurasia in northeast Iran. Geologisches Rundschau, 82, 110-120.
  - Schlager, W., 2005. Carbonate Sedimentology and Sequence Stratigraphy, SEPM Tulsa. Oklahoma, 200.
  - Scholle, P.A and Scholle, D.S., 2006. A Color Guide to the Petrography of Carbonate Rocks: Grains, Textures, Porosity, Diagenesis. American Association of Petroleum Geology, Tulsa, U.S.A., 459.
  - Selly, R.C., 2013. Ancient Sedimentary Environments and Their Sub-Surface Diagnosis, 5th edition, Psychology Press, 322.
  - Sengör, A.M.C., 1984. The Cimmeride orogenic system and the tectonics of Eurasia. Geological Society of America, Special Paper, 195, 1-82.
  - Sengör, A. M.C. and Atayman, S., 2009. The Permian Extinction and The Tethys: An Exercise in Global Geology. Geological Society of America, 448.
  - Stocklin, J., 1974. Possible ancient continental margin in Iran. In: Burk, C.A., Drake, C.L. Edition, The Geology of Continental Margins. Springer, Berlin, Heidelberg, New York, 873-887.

- Tucker, M.E., Calvet, F. and Hunt, D., 1993. Sequence stratigraphy of carbonate ramps: systems tracts, models and application to the Muschelkalk carbonate platform of eastern Spain, In: Posamentier, H.W; Summerhayes, C.P; Haq, B.U. and Allen, G.P. (eds.), Sequence stratigraphy and facies associations. Special. Publication. Journal of Sedimentology, 18, 397-415.
- Tucker, M.E. and Wright, V.P., 2009. Carbonate Sedimentology. Oxford, Blackwell Scientific Publications, 404.
- Tucker, M.E., 2011. Sedimentary Rocks in the Field.4th edition. John Wiley and Sons, 238.
- Vial, P.R., Audemard, F., Bowman, S., Eisne, P. and Perez- Crus, C., 1991. The stratigraphic signatures of tectonics, eustasy and sedimentology- an overview. In: Einse, G Ricken, W., Seilacher, A (eds) Cycles and events in stratigraphy. Springer- verlag, Berlin Heidelberg New Yourk, 617-659.
- White J.D.L., and Houghton B.F., 2006. Primary volcaniclastic rocks: Geology, v. 34, p. 677–680.
- Zanchetta. S., Berra. F., Zanchi. A., Bergomi. M., Caridroit. M., Nicora A., and Heidarzadeh, G., 2013. The record of the Late Paleozoic active margin of the paleotethys in NE Iran: Constraints on the Cimmerian orogeny. Journal of Gondowana Research. , 32, 30-68.
- Zanchii. A., Berra. F., Balini. M, Ghassemi. R., Heidarzadeh, G., and Zanchetta, S., 2012. The Palaeotethys suture zone in NE Iran: New constraints on the evolution of the Eo-Cimmerian Belt (Darius Programme). American Association of Petroleum Geology International Conference and Exhibition, Milan, Italy.
- Zarza,A.M.A. and Tanner L.H., 2010. Carbonates in Continental Settings Geochemistry Diagenesis and Applications Elsevier, 319.